

POMODLIĆ SIĘ (9) *vb pf*

się (5), sie (4).

Oba o jasne.

fut 1 sg pomodlę się (6). \diamond *2 sg* pomodlisz się (1). \diamond *1 pl* pomodl(e)m się (1). \diamond *3 pl* pomodlą się (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. przemawiam co, Linde XVI w.

Spędzić pewien czas na modlitwie; orare Vulg, PolAnt; adorare PolAnt (9) : Połiedzcie tutaj/ a iátz odidę maluczko od wás/ ij pomodlę fie OpecŻyw 98; Leop Matth 26/36, Mar 14/32; trwayćie tu łobie z osłem á ia y młodzieniec poydziemy tám/ á pomodlem fię/ y wroćiem fię do was. BudBib Gen 22/5; LatHar 692, 707.

pomodlić się do kogo, do czego (2): Pomodliłz fię do niego á wysłucha cię/ á obietnice twoie oddałz. BudBib Iob 22/27; Gdy będzie zámknione niebo/ á nie będzie dżdzu prze ich grzech (przećiw) tobie/ lecz fię modlić będą ná mieyfcu tym (marg) iż zgrzełzyli tobie/ y pomodlą fię do miejćca te⁸⁰. (–) [...] Tedy ty vsłyfzyłz ná niebiefieh/ y zlituiefz fię nád grzechem sług twych BudBib 3.Reg 8/35.

pomodlić się komu (1): [mężowie wyfocy do ćiebie zaydą y twoi będą/ [...] á tobie fie klániác będą/ y tobie fie pomodlą [teque deprecabantur] BudBib Is 45/4 (Linde).] Cf Zwrot.

Zwrot: »pomodlić się Bogu Ojcu« (1): a iátz od wás maluczko poydę/ pomodlę fie bogu oyttzu. OpecŻyw 98v.

Formacje współrdzenne cf MODLIĆ SIĘ.